

РЕШЕНИЕ

№ 383

гр. София, 16.01.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 11.10.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Георги Тафров, като разгледа дело номер **7810** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203-207 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, предявена от [фирма], представляван от Т. И. О, чрез пълномощник адв. П., срещу Министерство на околната среда и водите /МОСВ/ и Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ Стара 3., с която се претендира присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 785 009 лв., претърпени в резултат на отменен незаконосъобразен административен акт – Предупредителен протокол с изх. № КОС-01-1936/19.06.2013г., издаден от директора на РИОСВ Стара 3., от които претърпени загуби в размер на 111 609 лв. и пропуснати ползи в размер на 673 400 лв., както и законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до пълното изплащане на сумата.

В исковата молба е посочено, че едноличният търговец е кандидатствал по мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. (ПРСР). Инвестиционното му предложение е „Създаване на биологично насаждение от растението пауловния“ в землището на [населено място] войвода, [община]. На 09.04.2013г. едноличният търговец е сключил договор № 20/121/05476/09.04.2013г. с Държавен фонд „Земеделие“ за отпускане на финансова помощ по мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г.,

като стойността на одобрената субсидия е в размер на 947 520.81 лв.

В хода на изготвяне на проектното предложение ищецът е депозирал в РИОСВ Стара 3. уведомление за инвестиционно намерение вх. № 1936/14.05.2012г. във връзка с изискванията на Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони /Наредбата за ОС/. С писмо изх. № КОС-01-1936/17.05.2012г. директорът на РИОСВ Стара 3. го е уведомил, че за реализацията на инвестиционното предложение не е необходимо мотивирано решение за преценка на необходимостта от О., решение по оценка на въздействието върху околната среда или решение за оценка на съвместимостта. На 19.06.2013г. ищецът е получил Предупредителен протокол с изх. № КОС-01-1936/19.06.2013г., издаден от директора на РИОСВ Стара 3., с който е уведомен, че част от имотите, включени в инвестиционното намерение, а именно ПИ 029285 с кадастрален номер 30990.66.38 и ПИ 030026 с кадастрален номер 30990.30.26 подлежат на оценка за съвместимост, тъй като попадат в границите на защитена зона „Река Т.-1“ с код ВГ 0000192. Противоречието между двете становища е обяснено със софтуерна грешка, в резултат на която посочените два имота първоначално не са били отбелязани като попадащи в границите на защитената зона. Ищецът твърди, че заради становището на РИОСВ Стара 3. е бил принуден да извади част от закупените имоти от инвестиционното предложение и да промени неговия обхват. Продължаващата преписка, водена с МОСВ, и неяснотата по отношение на останалите имоти, включени в проекта, го е принудила да отложи започването на целия проект за неопределено време. Освен това е била разпоредена допълнителна проверка на всички имоти, включени в проекта, поради което едноличният търговец е пропуснал периода, през който са могли да се извършват насаждения на пауловния, както и се е въздържал от плащания към доставчиците за неопределено време. Вследствие на гореописаната грешка на РИОСВ Стара 3. ищецът е бил поставен в невъзможност да започне изпълнението на инвестиционния си проект по договора с ДФЗ. В резултат на противоправното поведение на ответниците ищецът е претърпял загуби, изразяващи се в заплатена неустойка в размер на 14 609.65 лв. по договор от 15.08.2012г., сключен с [фирма] за покупко-продажба на механизация за събиране, транспортиране и раздробяване на биомаса от многогодишно растение – пауловния, 33 420 лв. за консултантски услуги по проекта, 18 904 разходи за осигуряване на земя за насажденията, 6 780 лв. разходи за закупуване на материали и продукти за изпълнение на проекта, 37 896 лв. други разходи, извършени за изпълнение на проекта /заплащане на транспортни, квартирни и командировъчни разходи/. Ищецът твърди, че е претърпял и пропуснати ползи в размер на 673 400 лв., изразяващи се в неизпълнение на сключен на 10.07.2012г. „Предварителен договор за изкупуване на биомаса от пауловния във вид на дървесен чипс“ с немската фирма A. V. int. L. § Co.KG. По тези съображения ищецът моли съда да осъди ответниците МОСВ и РИОСВ Стара 3. да му заплатят обезщетение за претърпените имуществени вреди в размер на 785 009 лв., изразяващи се в претърпени загуби в размер на 111 609 лв. и пропуснати ползи в размер на 673 400 лв., както и законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до пълното заплащане на сумата.

Ответникът – Министерство на околната среда и водите /МОСВ/, чрез процесуални представители юрк. Н. и юрк. П., в съдебно заседание и в представени писмени бележки, оспорва изцяло по основание и по размер предявения иск. Сочи, че ищецът

не е провел успешно главно и пълно доказване на елементите от фактическия състав по чл. 1, ал. 1 и чл. 4 от ЗОДОВ. Не е доказано наличието на причинно-следствена връзка между отменения предупредителен протокол и твърдяната невъзможност ищецът да започне реализацията на инвестиционния си проект. Не са доказани по несъмнен начин и реално извършени плащания от едноличния търговец, претендирани като претърпени загуби. Развити са и съображения, че МОСВ не е пасивно легитимиран ответник, тъй като РИОСВ Стара 3. е самостоятелно юридическо лице.

Ответникът – Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ Стара 3., чрез процесуален представител юрк. С., в съдебно заседание и в представено писмено становище, оспорва изцяло по основание и по размер предявения иск и моли да бъде отхвърлен като неоснователен.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че исковата претенция е недоказана и следва да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, Второ отделение, 27-ми състав, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Предявеният иск е допустим – подаден е от лице с активна процесуална легитимация, което твърди, че е претърпяло вреди от незаконосъобразен административен акт на директора на РИОСВ Стара 3.. Процесуалната легитимация на ответника изхожда от правното твърдение на ищеца. Искът е насочен срещу Министерство на околната среда и водите като първостепенен разпоредител на бюджетни кредити, както и срещу Регионална инспекция по околната среда и водите Стара 3. като юридическото лице в състава, на което е органът, издал отменения административен акт, от който се претендират вредите. Съдът не споделя доводите на Министерство на околната среда и водите, че същото се явява ненадлежен ответник, поради което искът срещу него е недопустим. Въпросът дали Министерство на околната среда и водите е надлежен ответник по настоящия иск е въпрос по съществуването на спора, а не по допустимостта на иска. /В този смисъл решение № 14057 от 20.12.2016г. по адм. дело № 11234/2015г. на Върховния административен съд, III отд./.

Разгледан по същество искът е неоснователен.

Видно е от доказателствата по делото, че ищецът е кандидатствал по мярка 121 „Модернизирание на земеделските стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013. Проектът /инвестиционно предложение/ „Създаване на биологично насаждение от растението пауловния“ е с ИД № 20/121/05476 от 20.08.2012г. и е одобрен със заповед за одобрение № 03-РД/901 от 18.03.2013г. на изпълнителния директор на ДФЗ. Съгласно представен списък на имоти – земеделски земи, проектът ще се изпълнява върху 18 бр. имоти с обща площ от 213.123 дка. Договорът за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ е с № 20/121/054476 от 09.04.2013г.

На 14.05.2012г. ищецът е депозирал в РИОСВ Стара 3. уведомление за инвестиционно намерение вх. № 1936/14.05.2012г. С писмо изх. № КОС-01-1936/17.05.2012г. директорът на РИОСВ Стара 3. го е уведомил, че за реализацията на инвестиционното предложение не е необходимо мотивирано решение за преценка на необходимостта от О., решение по оценка на въздействието върху околната среда или решение за оценка на съвместимостта. Впоследствие с Предупредителен протокол с изх. № КОС-01-1936/19.06.2013г., издаден от директора на РИОСВ Стара 3., ищецът е уведомен, че част от имотите, включени в инвестиционното намерение, а именно ПИ

029285 с кадастрален номер 30990.66.38 и ПИ 030026 с кадастрален номер 30990.30.26 подлежат на оценка за съвместимост, тъй като попадат в границите на защитена зона „Река Т.-1“ с код BG 0000192. По делото няма данни, а и не се твърди, че предупредителният протокол е оспорен по съдебен или по административен ред. В срока по чл. 102, ал. 1 от АПК директорът на РИОСВ Стара 3. е сезирал министъра на околната среда и водите с искане за отмяна на предупредителния протокол и възобновяване на производството на основание чл. 99, т. 1 от АПК.

С решение № 197/19.09.2013г., постановено в производство по чл. 99 и сл. от АПК, министърът на околната среда и водите е отменил предупредителен протокол с изх. № КОС-01-1936/19.06.2013г., издаден от директора на РИОСВ Стара 3., възобновил е административното производство по издаване на административен акт по уведомление с вх. № 1936/14.05.2012г., внесено от [фирма], съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2 от Наредбата за ОС, и е върнал преписката за ново произнасяне от административния орган при спазване на дадените в решението указания.

В решението е посочено, че в диспозитива на издадения предупредителен протокол е направено предписание на едноличния търговец да не допуска реализирането на инвестиционното предложение в имоти с № 30990.66.38 и № 30990.30.26 в землището на [населено място] войвода, общ. С. и да извърши процедура по реда на Глава втора от Наредбата за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони /Наредбата за ОС/ за посочените имоти, попадащи изцяло в границите на защитена зона „Река Т. 1“ с код BG 0000192. В уведомлението за инвестиционното предложение освен цитираните два имота се включват още 16 бр. имоти с обща площ 213.123 дка в землището на [населено място] войвода, [община]. Предвид необходимостта от разглеждане на инвестиционното предложение в неговата цялост, направеното в диспозитива на предупредителния протокол предписание до възложителя да се извърши процедура по оценка на съвместимостта само за посочените по-горе два имота, е форма на „раздробяване“ на инвестиционното предложение. Това се е отразило върху правилността и законосъобразността на постановения предупредителен протокол. В изложените към предписанието мотиви е посочено, че на основание чл. 2, ал. 1, т. 2 от Наредбата за ОС инвестиционното предложение подлежи на оценка за съвместимост, което показва наличието на противоречие между диспозитива на предписанието и неговите мотиви. С издадения предупредителен протокол е възложена процедура по оценка на съвместимост само за посочените два имота. Това е противоречие, тъй като инвестиционното предложение не е разгледано в неговата цялост и не са отчетени кумулативните въздействия по смисъла на § 3, т. 10 от Наредбата за ОС. В тази връзка директорът на РИОСВ Стара 3. следва да издаде предписание съгласно чл. 122, ал. 2, т. 4 от Закона за биологичното разнообразие да не се допуска реализирането на дейностите от инвестиционното предложение по уведомление с вх. № 1936/14.05.2012г., внесено от [фирма] до издаване и влизане в сила на краен акт по реда на Глава втора от Наредбата за ОС.

По делото е приложена цялата административна преписка във връзка с възобновяване на производството по издаване на административен акт по уведомление вх. № 1936/14.05.2012г., внесено от [фирма] съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2 от Наредбата за ОС. Установява се, че решението на министъра на околната среда и водите е получено на ръка от едноличния търговец на 20.09.2013г., а от РИОСВ Стара 3. – на 23.09.2013г. По преписката няма данни, че в изпълнение на решението на министъра на околната

среда и водите директорът на РИОСВ Стара 3. е издал предписание съгласно чл. 122, ал. 2, т. 4 от Закона за биологичното разнообразие /З./ да не се допуска реализирането на дейностите от инвестиционното предложение на ищеца до издаване и влизане в сила на краен акт по реда на Глава втора от Наредбата за ОС. В изпълнение на решението на министъра на околната среда и водите директорът на РИОСВ е издал решение № СЗ-16-ОС/2013г. от 24.10.2013г. за преценяване вероятната степен на отрицателно въздействие, с което е съгласувано осъществяването на инвестиционно предложение за „Създаване на биологично насаждение от растението „П.“ в имоти с № 029118, 029119, 029267, 029323 – образуван от имоти 029265, 029223, 029224, 029225, 029168, 029123, 029196, 029197, 029198, 029201, 029125, 029126, 029177 в землището на [населено място] войвода, [община]“, попадащо в близост до защитена зона „Река Т. – 1“ с код BG 0000192 по чл. 6, ал. 1, т. 1 и 2 от З., за което е преценено, че няма вероятност да окаже значително отрицателно въздействие върху защитената зона.

По искане на ищеца по делото са допуснати и приети заключения на съдебно-почеркова, съдебно-лесотехническа и икономическа експертизи.

Според заключението на вещото лице – графолог подписите срещу „продавач“ в анекс от 12.04.2013г., „съставител“ в уведомително писмо и „подпис“ в квитанция към приходен касов ордер № 1 са положени от Р. К. Е. – управител на [фирма]. Подписите срещу „За купувача“: Р. Е.“ в Допълнително споразумение от 30.04.2013г. и над „Р. Е.“, положени в Покана от 22.11.2013г. от [фирма] до [фирма], са положени от П. Е..

Според заключението на вещото лице – лесовъд най-подходящият период за засаждане на фиданки от пауловния е интервала ноември-април, не е обичайна практика да се поръчват и засаждат двугодишни фиданки от пауловния. Търговската практика за поръчка на едногодишни фиданки от пауловния включва изготвяне на заявка за необходимото количество фиданки, което се извършва до края на месец март, за да могат да се заложат за производство необходимите количества.

Заключението на съдебно-икономическата експертиза е изготвено на база приложените от ищеца документи по делото. Вещото лице е посочило, че се е свързало със счетоводителя, който понастоящем обслужва счетоводството на едноличния търговец, за да му бъдат предоставени хронологии на осчетоводяване на разходите по проекта. Счетоводителят на търговеца, както и самият търговец са заявили, че счетоводството за процесния период е водено от друг счетоводител, който не е предал хронологии на осчетоводените документи. В съдебно заседание ответникът е поставил въпрос към вещото лице дали е направило справка в счетоводните регистри на ищеца и дали са осчетоводени документите, въз основа на които е изготвена експертизата. Вещото лице е потвърдило, че ищецът не му е предоставил осчетоводяването на документите, с твърдение, че е сменен счетоводителя и предишният счетоводител не е предал хронологията на осчетоводяване на документите. На практика заключението на вещото лице представлява описание на приложените по делото фактури и платежни нареждания, без да е извършена справка в счетоводните регистри на ищеца и без да е проследена хронологията на осчетоводяването на разходите по проекта.

При така установената фактическа обстановка, се налагат следните правни изводи:

Съгласно чл. 203, ал. 1 от АПК гражданите могат да предявяват иски за обезщетения за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или

бездействия на административни органи и длъжностни лица, като въз основа на препращащата норма на ал. 2 за неуредените въпроси субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ.

Според чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице /чл. 4 от ЗОДОВ/. На основание чл. 7 от ЗОДОВ исковата претенция се предявява срещу органите, от чиито незаконосъобразни действия и бездействия са причинени вредите.

За да възникне правото на обезщетение в хипотезата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е необходимо кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. незаконосъобразен административен акт /отменен по съответния ред/, незаконосъобразно действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. реално настъпили вреди /имуществени или неимуществени/; 3. причинна връзка /пряка и непосредствена/ между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Липсата на която и да било от материалноправните предпоставки по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ влече след себе си неоснователност на исковата претенция, предявена на това основание.

Видно от обстоятелствената част на исковата молба, в случая се твърди, че претендираните имуществени вреди са настъпили в резултат на незаконосъобразен административен акт, отменен по реда на чл. 99 и сл. от АПК от по-горестоящия административен орган. В нормата на чл. 204, ал. 1 от АПК не е изрично указано по какъв ред следва да е отменен административния акт, поради което следва да се приеме, че отмяната може да стане по съдебен или по административен ред, включително в хипотезата на възобновяване на административното производство по реда на чл. 99 и сл. от АПК. В разглеждания случай отмененият акт представлява предупредителен протокол, издаден от директора на РИОСВ Стара 3., с който на основание чл. 152 и чл. 153, ал. 1 и 2 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/ на едноличния търговец са дадени предписания да не допуска реализирането на инвестиционното предложение „Създаване на биологично насаждение от растението пауловния“ в имоти с кадастрални № 30990.66.38 и 30990.30.26 в землището на [населено място] войвода, [община] и да извърши процедура по реда на Глава втора от Наредбата за ОС за горепосочените имоти, попадащи изцяло в границите на защитена зона „Река Т.-1“ с код BG 0000192. За да е налице правно основание на предявения иск, в тежест на ищеца е да докаже, че има отменен по съответния ред административен акт, с който административният орган незаконосъобразно е отказал да уважи претендирано от ищеца право, респ. незаконосъобразно му е възложил задължения. При отмяната на такъв акт следва да е установено, че с акта са засегнати или застрашени субективни права, свободи и законни интереси или са породени задължения по смисъла на чл. 15 от АПК. В настоящия случай това не е така. С решение № 197 от 19.09.2013г. на министъра на околната среда и водите е отменен процесния предупредителен протокол, но административното производство е възобновено и преписката е върната за ново произнасяне от административния орган

при спазване на дадените в решението указания. Това означава, че административното производство по подаденото от ищеца уведомление за инвестиционно намерение е останало висящо. В случая няма акт на по-горестоящ административен орган или съдебно решение, с който окончателно да е разрешен въпросът за законосъобразността на дадените предписания, а оттам и дали възложените задължения са засегнали правната сфера на ищеца. Напротив, преписката е върната за ново произнасяне, като указанията на министъра на околната среда и водите са в насока да се извърши преценка на инвестиционното предложение в неговата цялост, а не само досежно двата имота, попадащи в защитената зона, както и да се възложи процедура по оценка на съвместимост. На практика решението на по-горестоящия административен орган засяга правната сфера на ищеца в по-голяма степен в сравнение с отменените предписания, дадени в предупредителния протокол. Неслучайно самият ищец е заявил категоричното си становище /л. 234 по делото/, че не са налице основания за отмяна на предупредителния протокол и за възобновяване на административното производство, като е посочил, че е предприел необходимите действия за изпълнение на предписанията - изменил е инвестиционното си предложение и е изключил от териториалния му обхват процесните два имота. Всичко изложено води до извода, че макар и формално да е отменен административния акт, висящността на административното производство е останала, поради което не може да се приеме, че посочения от ищеца като основание за претендиране на обезщетението по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предупредителен протокол се намира в причинно-следствена връзка с претендираните вреди. За целите на закона е от значение не съществуването на някаква причинна връзка, а същата да е пряка и непосредствена.

Такава причинно-следствена връзка не се открива, дори и да се проследи развитието на възобновеното административно производство. Видно от приложената административна преписка, въпреки дадените му указания, директорът на РИОСВ Стара 3. не е издал предписание по чл. 122, ал. 2, т. 4 от Закона за биологичното разнообразие да не се допуска реализирането на дейностите от инвестиционното предложение по уведомление с вх. № 1936/14.05.2012г. до издаването и влизане в сила на краен акт по реда на Глава втора от Наредбата за ОС. На практика възобновеното административно производство е приключило с облагодетелстващ ищеца административен акт – решение № СЗ-16-ОС/2013г. от 24.10.2013г. на директора на РИОСВ Стара 3., с което е съгласувано осъществяване на инвестиционното му предложение.

Несъстоятелни са твърденията на ищеца за наличието на причинно-следствена връзка между отменения предупредителен протокол и претендираните вреди. Първо, както беше посочено, самият ищец, още преди формалната отмяна на протокола, доброволно е изключил процесните два имота, за които е установено, че попадат в границите на защитена зона, от обхвата на инвестиционното си предложение. Нещо повече, във връзка с искането на директора на РИОСВ Стара 3. за възобновяване на административното производство по реда на чл. 99 и сл. от АПК, ищецът е заявил категоричното си становище, че не желае отмяна на предупредителния протокол, а ще се съобрази изцяло с дадените му предписания. Едва след отмяната на протокола и връщане на преписката за ново произнасяне от директора на РИОСВ Стара 3., ищецът е осъзнал, че всъщност вредите му произтичат от незаконосъобразно издадения предупредителен протокол, който той не само че не е оспорил по административен

или съдебен ред, не само че е изпълнил, но е и настоявал да не се допуска отмяната му.

Несъстоятелни са и твърденията, че в резултат на издадения предупредителен протокол ищецът е бил принуден да извади част от имотите от инвестиционното си предложение и да промени неговия обхват, както и че „продължаващата преписка, водена с МОСВ, и неяснотата по отношение на останалите имоти, включени в проекта, го е принудила да отложи започването на целия проект за неопределено време“. Първо, в предупредителния протокол няма указания да се изключат процесните два имота, а да не се допуска реализирането на проекта върху тези два имота, докато не се проведе процедура за оценка за съвместимост. Решението на едноличния търговец да преработи инвестиционното си предложение и да изключи двата имота е негово лично решение, което не е в изпълнение на дадените му предписания от директора на РИОСВ Стара 3.. Второ, решението на едноличния търговец да отложи изпълнението на проекта за неопределено време също е негово лично решение, което най-малко може да се приеме в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с предупредителния протокол. Отделен е въпросът, че реализацията на проекта предвижда засаждане на пауловния върху 18 бр. поземлени имоти в землището на [населено място] войвода, [община], докато предупредителният протокол касае само два от поземлените имоти.

В случая липсва причинно-следствена връзка между отменения предупредителен протокол и твърдените от ищеца вреди. Не е ясно каква е причинно-следствената връзка, при това пряка и непосредствена, между отменения предупредителен протокол и заплатената неустойка /14 609.65 лв./ от едноличния търговец за неизпълнение на задълженията му по договор от 15.08.2012г., сключен с [фирма]. Предмет на този договор е покупко-продажба на механизация за събиране, транспортиране и раздробяване на биомаса от многогодишно растение пауловния. Съгласно т. 6.3. от договора, последният влиза в сила в деня, в който купувачът бъде одобрен по Програма за развитие на селските райони – Мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“. В тази връзка е подписан и анекс към договора от 12.04.2013г., съгласно който купувачът е уведомил продавача, че на 09.04.2013г. е сключил договор с ДФ „Земеделие“ за отпускане на финансова помощ по Мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“. Следователно договорът за покупко-продажба на посочената механизация е влязъл в сила на 09.04.2013г. и купувачът е могъл да предприеме действия по изпълнението му, т.е. по закупуване на механизацията. Съгласно т. 3 от договора, срокът на доставка на оборудването е до 12 месеца след поръчка и преведен аванс. Ищецът не е представил доказателства, че е направил поръчка или че е превел аванс по този договор. Пасивното му поведение да предприеме каквито и да било действия по изпълнение на договора не може да се свърже с предупредителния протокол, издаден на 19.06.2013г. Отделен е въпросът, че дори и да е била направена своевременно поръчка, за което няма данни, уговореният срок за доставка е до 12 месеца, т.е. до м. април 2014г.

Още по-малко може да се търси и открие причинно-следствена връзка между отменения предупредителен протокол и твърдяните разходи за консултантски услуги по проекта. С договор за поръчка от 13.07.2012г., ищецът е възложил на [фирма] разработване на проектна документация за предпроектно проучване за производство на биомаса и биоенергия за продажба. Според чл. 3 от договора, възложителят се задължава да заплати с банков превод сумите, договорени в Приложение 1, след като

бъде одобрен по мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони. С договор за поръчка от 13.07.2012г., ищецът е възложил на [фирма] разработване на проектна документация за предпроектно проучване за създаване на трайни насаждения от пауловния и използването им за производство на биомаса, както и проучване за въздействието върху околната среда и икономическа обосновка за създаване на плантацията. Съгласно т. 3 от този договор, възложителят отново се задължава да заплати с банков превод сумите, договорени в Приложение 1, след като бъде одобрен по мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони. Видно е че и двата договора са свързани с подготовката за кандидатстване с проектно предложение по мярка 121 от ПРСР, като заплащането на договорените възнаграждения за изпълнителя е обусловено от одобряване на проекта. Проектът е одобрен със заповед за одобрение № 03-РД/901 от 18.03.2013г. на изпълнителния директор на ДФЗ, като направените разходи са във връзка с кандидатстването по проекта и нямат връзка с издадения на 19.06.2013г. предупредителен протокол.

Ищецът претендира и възстановяване на разходи за осигуряване на земя за насажденията – разходи, заплатени за проучване на имотите и подготовка на документацията за договора за наем; разходи, заплатени по договор за наем на земята по проекта за периода 2012-2014г.; суми, дължими по договор за наем на земята по проекта за периода 2015-2019г. Тези разходи също не са в причинно-следствена връзка с отменения административен акт. Тук отново следва да се отбележи, че реализацията на проекта е спряна по преценка на самия ищец, бенефициент по проекта, а не поради издаденото предписание от РИОСВ Стара 3.. Предмет на предписанието са два имота от инвестиционното му предложение, които ищецът доброволно е изключил от проекта. Същото се отнася и за претендираните разходи за закупуване на различни материали и продукти за изпълнение на проекта в размер на 6780 лв., както и за „други разходи за изпълнение на проекта, свързани със заплащане на транспортни, квартирни и командировъчни разходи, както и на други разходи на обща стойност 37 896 лв.“ По отношение на последните разходи /удостоверени чрез фактури за доставка на гориво, издадени от [фирма] и фискални бонове към тях, фактура за хотелска резервация и фискален бон към нея, фактура за синтетично моторно масло и фискален бон към нея, фактура за наемане на автомобил и фискален бон към нея/ въобще не е доказана пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с изпълнението на проекта, още по-малко с твърдяното „противоправно поведение“ на РИОСВ Стара 3..

Ищецът твърди, че е претърпял и пропуснати ползи в размер на 673 400 лв., изразяващи се в неизпълнение на сключен на 10.07.2012г. „Предварителен договор за изкупуване на биомаса от пауловния във вид на дървесен чипс“ с немската фирма A. V. int. L. § Co.KG. Според допълнително споразумение към този договор страните са уговорили цени и график на изпълнение на доставките: 1. До 31.10.2013г. продавачът се задължава да достави на купувача 360 тона биомаса от пауловния при цена 370 лв./тон; 2. До 31.10.2014г. продавачът се задължава да достави на купувача 560 тона биомаса от пауловния при цена 370 лв./тон; 3. До 31.10.2015г. продавачът се задължава да достави на купувача 900 тона биомаса от пауловния при цена 370 лв./тон; На 02.12.2013г. ищецът е получил от съконтрахента си покана за прекратяване на договора поради неизпълнение. Съгласно чл. 9 от предварителния договор, същият влиза в сила при одобрение на проекта за финансиране от страна на съответния

административен орган на проекта, в случая договорът е влязъл в сила на 09.04.2013г. По делото е изслушана лесотехническа експертиза, от която се установява, че периодът за засаждане на фиданки от пауловнията е от месец ноември до месец април. При това положение, за да осигури първата доставка в срок до 31.10.2013г., ищецът е следвало да засади пауловния още в периода ноември 2012г.-април 2013г., много преди издадения предупредителен протокол от 19.06.2013г. По делото е приложен договор от 08.08.2012 г. за доставка на посадъчен материал от бързорастящ вид пауловния /л. 153 по делото/, както и договор за засаждане на пауловния и поставяне на лека ограда /мрежа/ - л. 157 по делото. Според тези договори изпълнителят [фирма] се задължава да осъществи всички дейности по доставка, засаждане и обгрижване на посадъчен материал от бързорастящ дървесен вид „пауловния“ на посочени от възложителя терени в срок от м. ноември 2012г. до м. април 2013г. И в двата договора обаче е предвидено, че влизат в сила след одобрение на проекта, т.е. в случая са влезли в сила на 09.04.2013г. Очевидно е, че засаждането на пауловнията в уговорения период ноември 2012г.-април 2013г. не се е състояло, тъй като договорът е влязъл в сила едва на 09.04.2013г., когато е одобрено финансирането на проекта. Това от своя страна е довело до невъзможност ищецът да осигури първата доставка в срок до 31.10.2013г., заради което съкотраhentът му едностранно е прекратил договора. Видно е че неизпълнението на договорните задължения от страна на ищеца не е в причинно-следствена връзка с отменения предупредителен протокол от 19.06.2013г. По изложените съображения съдът счита, че не са налице елементите от фактическия състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за реализиране на отговорността срещу ответниците, поради което исковата молба следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Отделно от всичко изложено, налице е самостоятелно основание за неоснователност на иска, предявен срещу Министерство на околната среда и водите /МОСВ/.

Съгласно чл. 205 от АПК искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая ищецът претендира вреди от незаконосъобразен административен акт – предупредителен протокол с изх. № КОС-01-1936/19.06.2013г., издаден от директора на РИОСВ Стара 3.. Съгласно чл. 2, ал. 2 от Правилника за устройството и дейността на регионалните инспекции по околната среда и водите, регионалните инспекции по околната среда и водите са юридически лица на бюджетна издръжка към министъра на околната среда и водите. Следователно Министерство на околната среда и водите не е пасивно легитимирано да отговаря по предявения иск. РИОСВ Стара 3., макар и структура – второстепенен разпоредител на бюджетни средства към министъра на околната среда и водите, е самостоятелно юридическо лице, поради което РИОСВ е единственият надлежен ответник по така предявения иск. Пасивната легитимация е въпрос, относим към основателността на предявения иск, а не към неговата допустимост. /В този смисъл решение № 14057 от 20.12.2016г. по адм. дело № 11234/2015г. на Върховния административен съд, III отд./.

При този изход на спора претендираните от ищеца разноски не му се следват. На основание чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ ищецът следва да бъде осъден да заплати направените от ответника МОСВ разноски за юрисконсултско възнаграждение. Юрисконсултското възнаграждение следва да е в размер на 10 380.09 лв., определени по чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските

възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 203 от АПК във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Второ отделение, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковата молба, предявена от [фирма], чрез пълномощник адв. П., срещу Министерство на околната среда и водите /МОСВ/ и Регионална инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ Стара З., за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 785 009 лв., претърпени в резултат на отменен незаконосъобразен административен акт – Предупредителен протокол с изх. № КОС-01-1936/19.06.2013г. на директора на РИОСВ Стара З., от които претърпени загуби в размер на 111 609 лв. и пропуснати ползи в размер на 673 400 лв., както и законната лихва от датата на завеждане на исковата молба до пълното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на Министерство на околната среда и водите направените по делото разноси в размер на 10 380.09 лв. (десет хиляди триста и осемдесет лева и девет стотинки).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: